Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9067
Copyright: Melk, Benediktinerstift

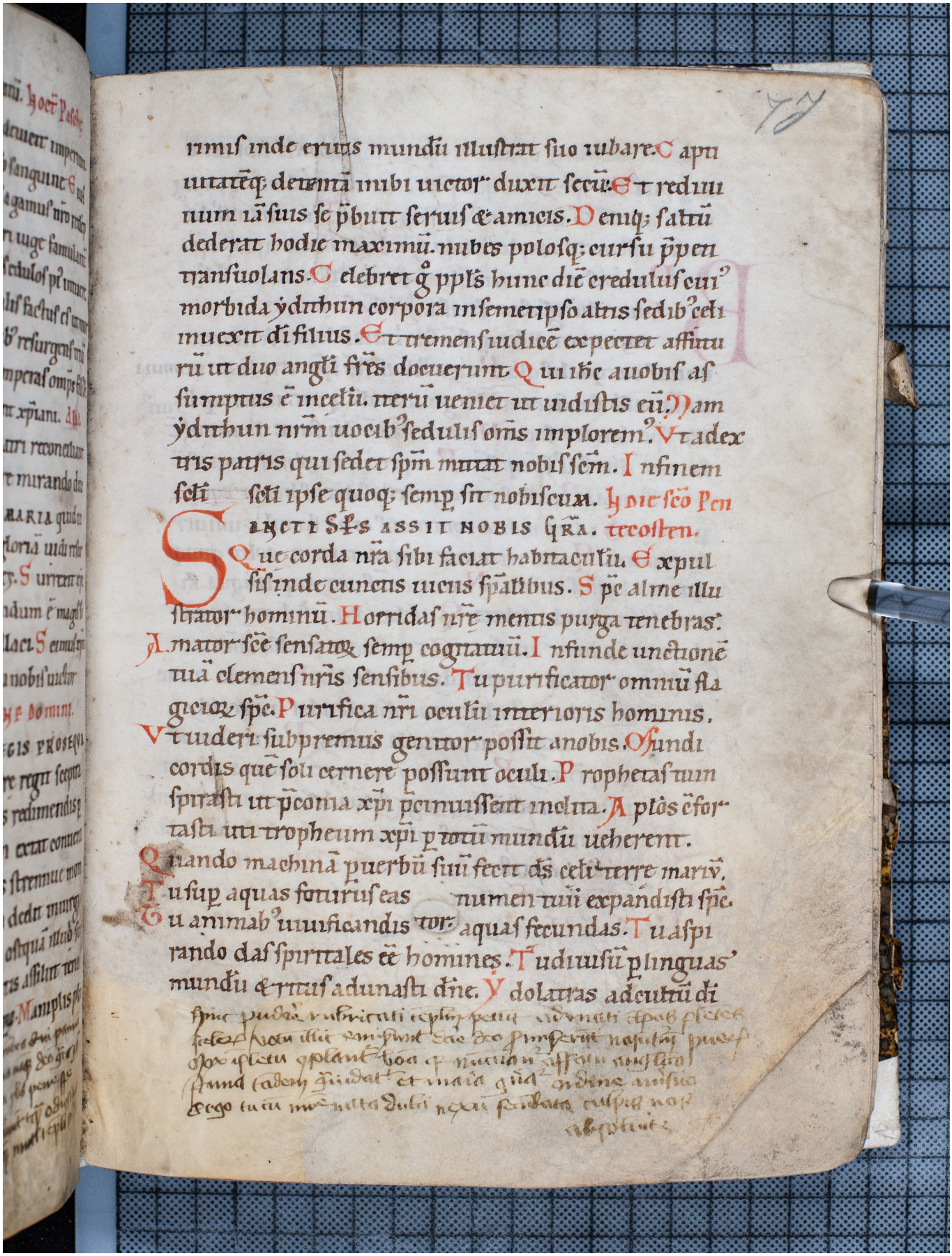

rimis inde erimus mundū illustrat suo rubore. C apti
uitatēq; deuinā inibi uictor duxit secū. Et reduui
uum iā suis se pbuit seruis et amicis. D enq; satrū
dederat hodie maximū. nubes polosq; cursu ppeti
transuolans. C elebret g ppls hunc diē credulus cui
morbida ydrohun corpora insemetipso altis sedib celi
inuexit di filius. Et tremens iudicē expectet affutu
rū ut duo angli fres docuerunt. Q ui hic a nobis as
sumptus ē in celū. iterū ueniet ut uidistis eū. Nam
ydrohun nrm uocib sedulis omis implorem. Vt a dex
tris patris qui sedet spm mittat nobis sem. I nfinem
seli seli ipse quoq; semp sit nobiscum. Ly die scō Pen
tecosten. ALLETUIA SIT NOBIS GRA.
S Que corda nra sibi faciat habitaculū. Et xpul
sis inde cunctis uitiis spālibus. S pe alme illu
strator hominū. H orridas nrē mentis purga tenebras.
A mator scē sensator semp cogitatuū. I nfunde unctionē
tuā clemens nris sensibus. T u purificator omniū fla
gitiorq spe. P urifica nri oculū interioris hominis.
V t uideri subpremus genitor possit a nobis. O fundi
cordis quē solū cernere possunt oculi. P rophetas tuos
spirasti ut pconia xpi pcinuissent inclita. A plos ē for
tasti uti tropheum xpi p totū mundū ueherent.
Q uando machinā puerbū suū fecit ds celi terre mariq.
T u sup aquas foturus eas numen tuū expandisti spe.
T u animab uiuificandis tor aquas fecundas. T u aspi
rando das spiritales ē homines. T u diuisū plinguas
mundū et ritus adunasti dne. Y dolatras ad cultū di